

په اروپا کي دميشته افغانانو د تولنو فدراسيون
فدراسيون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

مردم حماسه برپا کردند و زورمندان دست به فساد زدند!

شهر هاگ ۱۷ اپریل ۲۰۱۴

افغانهای برونمزری با خوشی و در عین حال حسرت اشتراک پر شور مردم داخل کشور در انتخابات را تعقیب کردند! این خوشی بخاطر توأم با حسرت بود که به افغانهای برونمزری امکان رأی دهی داده نشده بود. از نظر فارو علت اینکه به افغانهای برونمزری امکان استفاده از حق رای داده نشد، فقدان اراده سیاسی دولت افغانستان بود والی مشکلات دیگر قابل رفع بودند. فارو طی اعلامیه ای، ماه ها قبل از انتخابات، از حق رأی افغانهای برونمزری با اتکا به دلایل حقوقی مبتنی بر قوانین افغانستان دفاع نموده آمادگی خود را برای تنظیم سهمگیری رضاکارانه افغانها در کار برگزاری انتخابات شفاف در قلمرو اتحادیه اروپا اعلام داشت. متأسفانه برای شنیدن این دلایل در کابل گوش شنوا وجود نداشت. بهمین جهت افغانهای برونمزری در روز انتخابات حین تماشای جریان سهمگیری پر شور و شعف مردم، از اینکه این امکان را نیافتند بودند تا مردم خود را در تعین سرنوشت کشورخواش همراهی کنند، احساس ناراحتی میکردند.

در هفته قبل از ۱۶ حمل ۳۹۳ دفاتر کمیسیون انتخابات حالت دیگری داشت. عده زیادی همشهريانی که به احتمال قوی به اکثریت خاموش تعلق داشته و قبل از آن علاقه به رأی دادن نداشته اند، با چهره های مصمم در صفحه ای طولانی قرار گرفته بودند و میخواستند قبل از روز انتخابات کارت رأی دهی بدهند. یکی ازین افراد که یک خاتم مسن بود و با لباس محلی خود بالای خاک نشسته بود به خبرنگار تلویزیون طلوع گفت: "از ساعت چهارصیغه اینجا آمده ام که نوبت بگیرم. میخواهم رهبرکشور خود را خودم تعین کنم و از هیچکس هم نمیترسم!" این جمله پرمغنى که در واقع نظر عمومی این هموطنان بود، سه پیام روشن را در بر داشت:

- من به انتقال قدرت از طریق آرای مردم معتقدم. راه های دیگری غصب قدرت با استفاده از خشونت را، تحت هر نوع پوشش ایدئولوژیک و سیاسی که باشد، مردود میشمارم.
- من به مردم سالاری معتقدم. دیگر نمیگذارم به اصطلاح "کلانها" برایم دستور بدهنم که به کی رای بدhem. زیرا همین به اصطلاح "کلانها" وطنم را طی سه و نیم دهه اخیر بازیچه امیال سودجویانه و شخصی خود ساخته اند. من به کاندید مورد نظر خود رأی میدهم.
- وقتی مصلحت عمومی وطن و مردم ام مطرح باشد، از هیچکس و هیچ چیز هم نمیترسم.

در مورد علل ظهور این حالت یک هفته قبل از روز انتخابات، نظرات مختلف داده شده است. از نظر ما اکثراً دلایل ارائه شده تا حدی مؤثر بوده اند اما دو نکته ذیل را نباید فراموش کرد:

نخست، در آستانه سال 2014 مردم خونسردی خود را در برابر پیش بینی های اغراق آمیز عواقب خروج عساکر خارجی حفظ کردند ولی با خاطر آینده کشور خویش مشوش بودند. البته هیچکس حاضر به قبول مجدد زندگی اسارت بار تحت حاکمیت طالبان نبود. از جانب دیگران دیده ها و تیم شان متعلق به همان قدر تمدنان سه و نیم دهه خونین اخیر و یا مامورین بلند رتبه حکومت سرتا پا فساد کرزی اند که وعده های انتخاباتی شان نمیتوانست باور مردم را بدست آورد. بنابرین عده زیادی از مردم تا هفته اخیر تمایلی به اشتراک در انتخابات نداشتند. ولی در عین حال احساس میکردند که این انتخابات یگانه راه مدنی برای تعین آینده کشورشان است.

دوم اینکه اعمال دهشتگرانه طالبان در هفته های قبل از انتخابات علیه اهداف ملکی نتایج معکوس را برای این گروه ببار آورد. رهائی بدون محکمه افراد متهم به عضویت درین گروه توسط کرزی حکومتش را برای مردم بیشتر از پیش غیرقابل تحمل ساخته بود. پس مردم ترجیح دادند به صورت در انتخابات اشتراک نموده به کاندیدی که نواقص اش کمتر از دیگران است، رأی بدهنند. صفات طولانی مردم در برابر مراکز انتخاباتی پیام امیدوار کننده ای برای روشن ضمیران افغانستان و مردم جهان داشت. رسانه ها در نشرگزارشات این تحولات مثبت، نقش سازنده داشتند.

از جانب دیگر زورمندان محلی در ولایات مختلف، طبق عادت و به اساس تعهداتی که با کاندیدها داشتند، برای دستبرد به صندوقهای آرا به نفع کاندید مورد نظر خویش دست بکار شدند. بر اساس شکایات مستند و گزارشات ناظران بیطற متعلق به فیفا، تیفا و سه سازمان دیگر دیده بان انتخابات، آرای بیشتر از هزار مرکز انتخاباتی قرنطین و کنترول شده مورد شمارش دوباره قرار میگیرد. همشهريانیکه رأی داده اند، خواستار برخورد مسئولانه و شفاف کمیسیون انتخابات و کمیسیون شکایات انتخاباتی با آرای خویش اند. گذشت زمان نشان خواهد داد که آیا این کمیسیون ها که محصول شیوه تعیینات سهامی کرزی اند، متمایل به برآورده ساختن این خواست مردم خواهند بود یا خیر؟

"کمیته حقوق بشر فارو"